

Брюксел, 8 март 2018 г.
(OR. en)

6472/1/18
REV 1

Междуетноститутуционално досие:
2017/0226 (COD)

DROIPEN 24
CYBER 35
JAI 164
TELECOM 45
MI 104
CODEC 230

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
№ предх. док.:	6751/18
№ док. Ком.:	12181/17
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно борбата с измамата и подправянето на непарични платежни средства и за замяна на Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета – Общ подход

1. На 13 септември 2017 г. Комисията представи предложение за директива относно борбата срещу измамите и подправянето на непарични платежни средства. От 5 октомври 2017 г. работна група „Материално наказателно право“ разглежда предложението с оглед постигане на съгласие по текста като основа за постигане на общ подход.
2. Корепер разглежда текста на 28 февруари и на 7 март 2018 г. На второто заседание беше постигнато съгласие да се въведат няколко последни изменения в съображение 9, член 4а, буква а) и член 7, параграф 2, както и да се потвърди текстът на съображението към член 4а, буква а), който в момента е включен в съображение 9б.

3. Консолидираният компромисен текст на предлаганата директива, изготвен в резултат на обсъжданията в работната група и в Корепер, се съдържа в приложението. Целта на текста е изразените от делегациите позиции да намерят балансирано отражение в цялостна компромисна рамка, като се вземат предвид изразените конституционни опасения.
 4. Въз основа на това Съветът се приканва да постигне общ подход по текста в приложението. Този общ подход ще послужи впоследствие за основа на преговорите с Европейския парламент в рамките на обикновената законодателна процедура.
-

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно борбата с измамата и подправянето на непарични платежни средства и за
замяна на Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 83, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Измамата и подправянето на непарични платежни средства е заплаха за сигурността, тъй като представлява източник на приходи за организираната престъпност и следователно е фактор, способстващ извършването на други престъпни дейности, като тероризъм, трафик на наркотици и трафика на хора.
- (2) Измамата и подправянето на непарични платежни средства е и пречка за цифровия единен пазар, тъй като подкопава доверието на потребителите и води до преки икономически загуби.
- (3) Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета¹ трябва да бъде актуализирано и допълнено с нови разпоредби относно престъпленията, наказанията и трансграничното сътрудничество.
- (4) Значителните пропуски и разлики в законодателствата на държавите членки в областта на измамата и подправянето на непарични платежни средства могат да попречат на борбата с този вид престъпления и с други тежки и организирани престъпления, свързани с тях и способствани от тях, а също така да усложнят ефективното полицейско и съдебно сътрудничество в тази област.

¹ Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета от 28 май 2001 г. относно борбата с измамата и подправянето на платежни средства, различни от парите в брой (ОВ L 149, 2.6.2001 г., стр. 1).

- (5) Измамата и подправянето на непарични платежни средства имат значително трансгранично измерение, подсилено от нарастващ цифров компонент, което подчертава необходимостта от допълнителни действия за сближаване на наказателното законодателство в тази област.
- (6) През последните години беше отчетен не само експоненциален ръст на цифровата икономика, но и налягане на иновациите в много области, включително при технологиите за плащане. Новите технологии за плащане водят до използването на нови видове платежни инструменти, които, създавайки нови възможности за потребителите и предприятията, също така увеличават възможностите за измама. Следователно правната уредба трябва да продължи да бъде уместна и актуална с оглед на технологичното развитие въз основа на неутрален по отношение на технологиите подход.
- (6a) Настоящата директива се прилага по отношение на непарични платежни инструменти дотолкова, доколкото засяга платежната функция на инструмента.
- (7) Приемането на общи определения в тази област е важно, за да се осигури последователен подход в държавите членки при прилагането на настоящата директива. Определенията трябва да обхванат нови видове неплатежни инструменти, които позволяват трансфер на електронни пари и виртуални валути. Определението за непарични платежни инструменти следва да взема под внимание, че непаричният платежен инструмент може да се състои от различни елементи, които действат съвместно, като например мобилно приложение за плащане и съответното разрешение (например парола). Когато в настоящата директива се използва понятието неплатежен инструмент, се разбира, че инструментът поставя притежателя или ползвателя на инструмента в позиция реално да направи възможно прехвърлянето на пари или парична стойност. Например незаконното придобиване на мобилно приложение за плащане без необходимото разрешение не би представлявало незаконно придобиване на непаричен платежен инструмент, тъй като не позволява реално на ползвателя да прехвърля пари или парична стойност.
- (7a) Виртуалните валути не могат сами по себе си да се считат за платежни инструменти, платежни системи или електронни пари по смисъла на Директива 2015/2366² или на Директива 2009/110³. Настоящата директива обхваща виртуалните валути само дотолкова, доколкото те могат да се използват обичайно за извършване на плащания. Държавите членки се насърчават да гарантират в националното си право, че бъдещите валути с виртуален характер, издадени от техните централни банки или от други публични органи, ще се ползват със същата степен на защита срещу измами, както непаричните платежни средства като цяло.

² Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги на вътрешния пазар (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

³ Директива (ЕС) 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

Цифровите портфейли, които позволяват прехвърлянето на виртуални валути, следва да бъдат обхванати от настоящата директива в същата степен, както непаричните платежни инструменти. Включването в определенията на цифровите разменни единици отчита, че цифровите портфейли за прехвърляне на виртуални валути могат да носят, но не непременно, характеристиките на платежен инструмент, и не разширява определението за платежен инструмент.

- (8) Чрез осигуряването на наказателноправна защита преди всичко на платежните инструменти, снабдени със специална форма на защита срещу имитация или злоупотреба, целта е да се насърчат стопанските субекти да предвидят такива специални форми на защита за платежните инструменти, които издават, и следователно да добавят елемент на превенция към платежния инструмент.
- (9) Наличието на ефективни и ефикасни наказателноправни мерки е от съществено значение за защитата на непаричните платежни средства срещу измама и подправяне. По-специално, необходим е общ наказателноправен подход към съставомерните елементи на наказуемите деяния, които спомагат или подготвят почвата за действителното използване с цел измама на платежни средства. Деяния, като например събирането и притежаването на платежни инструменти с намерение за извършване на измама, например чрез фишинг или скиминг, и тяхното разпространение, например чрез продажбата на информация за кредитни карти по интернет, трябва следователно да бъдат обявени за престъпления сами по себе си, без да се изисква действителното използване на платежни средства с цел измама. Така че такова наказуемо деяние следва да обхваща и случаите, в които притежаването, набавянето или разпространението не води непременно до използване с цел измама на такива платежни инструменти. В случаите, когато настоящата директива криминализира притежаването или държането обаче, това криминализиране не включва обикновеното бездействие. Настоящата директива не предвижда санкции при законно използване на платежен инструмент, включително и във връзка с предоставянето на иновативни платежни услуги, като например услугите, обичайно разработвани от финансово-технологичните дружества.
- (9a) По отношение на престъпленията, предвидени в настоящата директива, понятието умишъл се прилага за всички елементи на тези престъпления в съответствие с националното право. Умишленият характер на едно деяние, както и познанията или целта, изисквани като елемент на престъплението, могат да се установят на базата на обективни, фактически обстоятелства. Настоящата директива на обхваща престъпления, които не изискват умишъл.

- (96) Настоящата директива се отнася до класическите форми на поведение като измама, подправяне, кражба и незаконно присвояване, които са формирани от националното право още преди ерата на цифровизацията. Разширяването на обхвата на директивата по отношение на нематериалните платежни инструменти следователно изисква да се определят еквивалентни форми на поведение в цифровата сфера, като по този начин се допълни и укрепи Директива 2013/40⁴.

Незаконното придобиване на нематериален непаричен платежен инструмент следва да съставлява престъпление, най-малкото когато това придобиване включва извършването на някое от престъпленията, посочени в членове 3—6 от Директива 2013/40, или злоупотреба с нематериален непаричен платежен инструмент. „Злоупотреба“ означава действие на лице, комуто е поверен нематериален непаричен платежен инструмент, при което лицето съзнателно използва инструмента неправомерно в своя полза или в нечия друга полза. Набавянето с цел измама на такъв незаконно придобит платежен инструмент следва да бъде наказуемо, без да се налага да се установяват всички факти по незаконното придобиване, още по-малко да се изисква предходно или едновременно осъждане за първоначалното престъпление, породило незаконното придобиване.

Директивата се отнася и за инструментите, които могат да бъдат използвани за извършване на престъпленията, посочени в настоящата директива. Поради необходимостта да се избегне криминализиране, когато такива инструменти се произвеждат и пускат на пазара за законни цели и следователно, макар понякога да се използват за извършване на престъпления, сами по себе си не представляват заплаха, криминализирането е ограничено до инструменти, които са основно предназначени или специално приспособени за извършването на престъпленията, посочени в настоящата директива.

- (10) Санкциите и наказанията за измама и подправяне на непарични платежни средства следва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи навсякъде в Съюза. Настоящата директива не засяга индивидуализацията и налагането на наказанията и изпълнението на присъдите в съответствие с конкретните обстоятелства на всеки отделен случай и общите правила на националното наказателно право.
- (10a) Тъй като настоящата директива предвижда минимални правила, държавите членки са свободни да приемат или оставят в сила по-строги наказателни разпоредби по отношение на измамите с непарични платежни средства и подправянето им, включително по-широко определение за престъпленията.

⁴ Директива 2013/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 август 2013 г. относно атаките срещу информационните системи и за замяна на Рамково решение 2005/222/ПВР на Съвета (ОВ L 218, 14.8.2013 г., стр. 8).

- (11) Необходимо е да се предвидят по-строги наказания, когато престъплението е извършено в рамките на престъпна организация съгласно определението в Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета⁵; Държавите членки следва да не бъдат задължени да предвиждат специални утежняващи обстоятелства, когато националното право предвижда отделни престъпления и това може да доведе до по-строги санкции. Когато престъпление, посочено в настоящата директива, е било извършено от същото лице във връзка с друго престъпление, посочено в настоящата директива, което *de facto* представлява необходим елемент на първото престъпление, държавата членка може, в съответствие с общите принципи на националното право, да предвиди това деяние да се счита за утежняващо обстоятелство в главното престъпление.
- (12) Правилата относно компетентността следва да гарантират, че по престъпленията, предвидени в настоящата директива, ефективно се повдигат и поддържат обвинения. Като цяло престъпленията се третират най-успешно в рамките на системата за наказателно правосъдие на държавата членка, в която биват извършвани. Поради това държавите членки следва да установят своята компетентност по отношение на престъпленията, извършени на тяхна територия, и по отношение на престъпленията, извършени от техни граждани.
- (12a) Като се припомнят задълженията съгласно Рамково решение 2009/948⁶ и Решение 2002/187/ПВР⁷, компетентните органи се насърчават в случаи на спор за компетентност да използват възможността да провеждат преки консултации с помощта на Евроюст.
- [...]
- (15) Като се има предвид необходимостта от специални способности за ефективното разследване на измамите и подправянето на непарични платежни средства и тяхното значение за ефективното международно сътрудничество между националните органи, способите за разследване, които обичайно се използват за делата, свързани с организирана престъпност и други форми на тежка престъпност, следва да бъдат на разположение на компетентните органи във всички държави членки за разследването на такива престъпления, ако и доколкото използването им е уместно и пропорционално на естеството и тежестта на престъпленията съгласно определеното в националното право. Освен това правоприлагащите органи и другите компетентни органи следва да имат своевременен достъп до съответната информация, за да могат да разследват и да повдигат и поддържат обвинения за престъпленията, предвидени в настоящата директива.

⁵ Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата с организираната престъпност (ОВ L 300, 11.11.2008 г., стр. 42).

⁶ Рамково решение 2009/948 на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 42).

⁷ Решение 2002/187/ПВР на Съвета от 28 февруари 2002 г. за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност (ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр. 1).

- (16) В много случаи престъпните дейности са в основата на инциденти, за които трябва да бъдат уведомени съответните национални компетентни органи съгласно Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета⁸. За подобни инциденти може да се предполага, че са с престъпен характер, дори ако доказателствата за извършено престъпление не са достатъчно ясни от самото начало. В този контекст съответните оператори на основни услуги и доставчици на цифрови услуги следва да бъдат насърчавани да споделят докладите, изисквани съгласно Директива (ЕС) 2016/1148, с правоприлагащите органи, така че да бъдат част от един ефикасен и комплексен отговор и да улесняват приписването на деянията и търсенето на отговорност от извършителите за техните действия. Утвърждаването на безопасна, сигурна и устойчива среда изисква по-специално системно съобщаване на инцидентите с предполагаем сериозен престъпен характер на правоприлагащите органи. Освен това, когато е уместно, екипите за реагиране при инциденти с компютърната сигурност, определени съгласно член 9 от Директива (ЕС) 2016/1148, следва да участват в разследванията на правоприлагащите органи с цел предоставяне на информация, считана за подходяща на национално равнище, и предоставяне на специализирани експертни знания и опит във връзка с информационните системи.
- (17) Значими свързани със сигурността инциденти, както са определени в член 96 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета⁹, може да имат престъпен произход. Когато е уместно, доставчиците на платежни услуги следва да бъдат насърчавани да споделят с правоприлагащите органи докладите, които са длъжни да представят на компетентните органи в своята държава членка по произход съгласно Директива (ЕС) 2015/2366.
- (18) На равнището на Съюза съществуват редица инструменти и механизми, които позволяват обмена на информация между националните правоприлагащи органи с цел разследване и повдигане и поддържане на обвинения във връзка с престъпленията. За да се улесни и ускори сътрудничеството между националните правоприлагащи органи и да се гарантира, че тези инструменти и механизми се използват пълноценно, настоящата директива следва да засили функциите на оперативните точки за контакт, въведени с Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета. Държавите членки могат да решат да използват съществуващата мрежа от оперативни точки за контакт, като създадената с Директива 2013/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета. Те следва да осигуряват ефективна помощ и да улесняват например обмена на подходяща информация и предоставянето на технически съвети или правна информация. За да се осигури гладкото функциониране на мрежата, всяка точка за контакт следва да може да общува бързо с точката за контакт на друга държава членка. Като се има предвид значителното трансгранично измерение на тези видове престъпления, и по-специално неустойчивият характер на електронните доказателства, държавите членки следва да могат своевременно да разглеждат спешни искания от страна на тази мрежа от точки за контакт и да предоставят обратна информация в срок от осем часа.

⁸ Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. относно мерки за високо общо ниво на сигурност на мрежите и информационните системи в Съюза (ОВ L 194, 19.7.2016 г., стр. 1).

⁹ Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

- (19) Своевременното съобщаване на публичните органи за престъпления е от голямо значение за борбата с измамата и подправянето на непарични платежни средства, тъй като често то е отправната точка на наказателното разследване. Следва да бъдат предприети мерки за насърчаване на съобщаването от страна на физически и юридически лица, по-специално на финансовите институции, правоприлагащите и съдебните органи. Тези мерки могат да се основават на различни видове действия, включително законодателни такива, като например задължения за съобщаване за предполагаеми измами, или незаконодателни такива, като например създаване или оказване на подкрепа на организации или механизми за способстване на обмяна на информация, или повишаване на осведомеността. Всяка такава мярка, която включва обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰. По-специално всяко предаване на информация относно предотвратяването и борбата с престъпленията, свързани с измама и подправяне на непарични платежни средства, следва да отговаря на изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679, а именно законни основания за обработването.
- (19a) Престъпленията, обхванати от настоящата директива, често имат трансграничен характер. Поради това борбата с тези престъпления се опира на тясното сътрудничество между държавите членки. Държавите членки се насърчават да гарантират, в подходяща степен, ефективното прилагане на инструментите за взаимно признаване и правна взаимопомощ по отношение на престъпленията, обхванати от директивата, независимо от прага на наказанията, предвидени за тези престъпления в националното право.
- [...]
- (21) Физическите лица, които са пострадали от измама, свързана с непарични платежни средства, разполагат с правата, предоставени съгласно Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и Съвета¹¹. Държавите членки следва да приемат мерки за помощ и подкрепа за тези жертви, които се основават на мерките, изисквани от Директива 2012/29/ЕС.
- [...]
- (23) Чрез информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността и чрез изследователски и образователни програми държавите членки следва да създадат или да укрепят политиките за предотвратяване на измамата и подправянето на непарични платежни средства и мерките за намаляване на риска от това лицата да пострадат от такива престъпления.
- (24) Необходимо е да се събират статистически данни за измамите и фалшифицирането на непарични платежни инструменти и поради това държавите членки следва да бъдат задължени да гарантират, че е въведена подходяща система за записване, изготвяне и предоставяне на налични статистически данни за престъпленията, посочени в предложението за директива.

¹⁰ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

¹¹ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57).

- (25) Настоящата директива има за цел да измени и разшири приложното поле на разпоредбите на Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета. Тъй като измененията, които трябва да се направят, са значителни по брой и естество, за по-голяма яснота Рамково решение 2001/413/ПВР следва да бъде изцяло заменено за държавите членки, обвързаните от настоящата директива.
- (26) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, тези държави членки не участват в приемането на настоящата директива и не са обвързани от нея, нито от нейното прилагане.
- (27) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.
- (28) Доколкото целите на настоящата директива, а именно да обвърже измамата и подправянето на непарични платежни средства с налагането на ефективни, съразмерни и възпиращи наказания и да подобри и насърчи трансграничното сътрудничество както между компетентните органи, така и между физическите и юридическите лица и компетентните органи, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и затова поради техния обхват и последици могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (29) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати в частност от Хартата на основните права на Европейския съюз, в това число правото на свобода и сигурност, зачитането на личния и семейния живот, защитата на личните данни, свободата на стопанската инициатива, правото на собственост, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, презумпцията за невиновност и правото на защита, принципите на законност и пропорционалност на престъпленията и наказанията, както и правото на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление. Настоящата директива има за цел да осигури пълното спазване на тези права и принципи и следва да бъде прилагана в съответствие с тях.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I: ПРЕДМЕТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установяват минималните правила във връзка с определянето на престъпленията и санкциите в областта на измамата и подправянето на непарични платежни средства.

Член 2

Определения

За целта на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „непаричен платежен инструмент“ означава нематериално или материално защитено устройство, защитен предмет или защитен запис, или комбинация от тях, различни от законно платежно средство, които самостоятелно или съвместно с дадена процедура или набор от процедури позволяват на притежателя или ползвателя си да прехвърля пари или парична стойност, включително чрез цифрови разменни единици;
- б) „защитено устройство, защитен предмет или защитен запис“ означава устройство, предмет или запис, защитени срещу имитация или използване с цел измама, например чрез дизайн, кодиране или подпис;
- в) „цифрова разменна единица“ означава всеки вид електронни пари, както са определени в член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹², и виртуалните валути;

¹² Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

- г) „виртуални валути“ означава цифрово представяне на стойност, която не се емитира или гарантира от централна банка или публичен орган, не е непременно свързана със законово установена валута и не притежава правен статут на валута или на пари, но се приема от физически или юридически лица като средство за обмен и може да се прехвърля, съхранява и търгува по електронен път;
- д) [...]
- е) „информационна система“ означава информационна система, както е определена в член 2, буква а) от Директива 2013/40/ЕС;
- ж) „компютърни данни“ означава компютърни данни, както са определени в член 2, буква б) от Директива 2013/40/ЕС;
- з) „юридическо лице“ означава всяко образувание, което има правосубектност съгласно приложимото право, с изключение на държави и публични органи, които упражняват държавна власт, и на публични международни организации.

ДЯЛ II: ПРЕСТЪПЛЕНИЯ

Член 3

Използване с цел измама на непарични платежни инструменти

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато са извършени умишлено, следните деяния се наказват като престъпление:

- а) използването с цел измама на откраднат или незаконно придобит или получен непаричен платежен инструмент;
- б) използването с цел измама на подправен или фалшифициран непаричен платежен инструмент.

Член 4

Престъпления, свързани с използването с цел измама на материални непарични платежни инструменти

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато са извършени умишлено, следните деяния се наказват като престъпление:

- а) кражбата или придобиването по друг незаконен начин на материален непаричен платежен инструмент;
- б) подправянето или фалшифицирането на материален непаричен платежен инструмент с цел измама;
- в) притежаването на откраднат или придобит незаконно или на фалшив или подправен материален непаричен платежен инструмент за използване с цел измама;
- г) набавянето за себе си или за друго лице, в това число получаването, придобиването, купуването, прехвърлянето, вноса, износа, продажбата, транспортирането и разпространението на откраднати, подправени или фалшифицирани материални непарични платежни инструменти за използване с цел измама.

Член 4а

Престъпления, свързани с използването с цел измама на нематериални непарични платежни инструменти

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато са извършени умишлено, следните деяния се наказват като престъпление:

- а) незаконното придобиване на нематериален непаричен платежен инструмент, най-малкото когато това придобиване включва извършването на някое от престъпленията, посочени в членове 3—6 от Директива 2013/40, или злоупотреба с нематериален непаричен платежен инструмент;
- б) подправянето или фалшифицирането на нематериален непаричен платежен инструмент с цел измама;

- в) държането на незаконно придобит, фалшифициран или подправен нематериален непаричен платежен инструмент за използване с цел измама, най-малкото ако незаконният произход е известен към момента на притежание на инструмента;
- г) набавянето за себе си или за друго лице, в това число продажбата, прехвърлянето и разпространението, или предоставянето на незаконно придобити, фалшифицирани или подправени нематериални непарични платежни инструменти за използване с цел измама.

Член 5

Измами, свързани с информационните системи

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато е извършено умишлено, се наказва като престъпление извършването или причиняването да бъде извършено прехвърляне на пари, на парична стойност или на виртуални валути, с което се причинява незаконна загуба на имущество на друго лице, с цел извършителят или трето лице да получи незаконна облага, чрез:

- а) неправомерно възпрепятстване на функционирането на информационна система или намеса във функционирането ѝ;
- б) неправомерно въвеждане, променяне, изтриване, предаване или скриване на компютърни данни.

Член 6

Инструменти, използвани за извършване на престъпления

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че производството, набавянето за себе си или за друго лице, в това число вносът, износът, продажбата, транспортирането и разпространението или предоставянето на устройство или на инструмент, на компютърни данни или на всякакви други средства, основно предназначени или специално приспособени за извършване на което и да е от престъпленията по член 4, буква а), член 4, буква б), член 4а, буква а), член 4а, буква б) или член 5, най-малкото когато са извършени с намерението да бъдат използвани като средства за извършване на което и да е от посочените престъпления, се наказват като престъпление.

Член 7

Подбудителство, помагачество, съучастничество и опит за извършване на престъпление

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подбудителството и помагачеството и съучастничеството за извършване на престъпление по членове 3—6 се наказва като престъпление.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че опитът за извършване на престъпление по член 3, член 4, буква а), член 4, буква б), член 4, буква г), член 4а, буква а), член 4а, буква б) и член 5 се наказва като престъпление. По отношение на член 4а, буква г) държавите членки предприемат необходимите мерки, най-малкото за да гарантират, че опитът за набавяне с цел измама за себе си или за друго лице се наказва като престъпление.

Член 8

Наказания за физически лица

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията по членове 3—7 се наказват с ефективни, съразмерни и възпиращи наказания.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията по член 3, член 4, буква а), член 4, буква б), член 4а, буква а), член 4а, буква б) и член 5 се наказват с лишаване от свобода за максимален срок не по-малко от две години.
3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията по член 4, буква в), член 4, буква г), член 4а, буква в), член 4а, буква г) и член 6 се наказват с лишаване от свобода за максимален срок не по-малко от една година.
4. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията по членове 3, 4, 4а и 5 се наказват с лишаване от свобода за максимален срок не по-малко от пет години, ако са извършени в рамките на престъпна организация по смисъла на Рамково решение 2008/841/ПВР, независимо от размера на наказанието, предвиден в това решение.

Член 9

Отговорност на юридическите лица

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност за престъпленията по членове 3—7, извършени в тяхна полза от лице, което действа самостоятелно или като част от орган на юридическото лице и което заема ръководна длъжност в това юридическо лице, въз основа на едно от следните:
 - а) правомощие да представлява юридическото лице;
 - б) правомощие да взема решения от името на юридическото лице;
 - в) правомощие да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице по параграф 1 е направила възможно извършването от негово подчинено лице на някое от престъпленията по членове 3—7 в полза на това юридическо лице.
3. Отговорността на юридическите лица съгласно параграфи 1 и 2 не изключва образуването на наказателни производства срещу физически лица, които са извършители на някое от престъпленията по членове 3—7.

Член 10

Санкции за юридическите лица

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 9, параграфи 1 или 2, подлежи на ефективни, съразмерни и възпиращи санкции, които включват наказателноправни или друг вид глоби и може да включват други санкции, като:

- а) лишаване от право да се ползва от държавно подпомагане или помощи;
- б) временно или постоянно лишаване от право да упражнява търговска дейност;
- в) поставяне под съдебен надзор;
- г) съдебна ликвидация;
- д) временно или постоянно затваряне на структури, използвани за извършване на престъплението.

ДЯЛ III: КОМПЕТЕНТНОСТ И РАЗСЛЕДВАНЕ

Член 11

Компетентност

1. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да установи своята компетентност по отношение на престъпленията по членове 3—7, когато:
 - а) престъплението е извършено изцяло или отчасти на нейна територия;
 - б) извършителят е неин гражданин.
2. При установяване на компетентност в съответствие с параграф 1, буква а) държавата членка гарантира, че тя е компетентна, когато извършителят извършва престъплението, когато се намира физически на нейната територия, независимо дали престъплението е извършено с помощта на информационна система, намираща се на нейна територия.

3. Всяка държава членка уведомява Комисията, ако реши да установи компетентност по отношение на престъпление по членове 3—7, извършено извън нейната територия, включително когато:
- а) извършителят има обичайно местопребиваване на нейна територия;
 - б) престъплението е било извършено в полза на юридическо лице, установено на нейна територия;
 - в) престъплението е извършено срещу неин гражданин или лице, чието обичайно местопребиваване е на нейна територия;
 - г) престъплението е насочено срещу информационна система, намираща се на нейната територия, независимо дали извършителят се намира физически на нейна територия, когато го извършва.

Член 12

Ефективни разследвания

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че лицата, структурите или службите, отговорни за разследването или повдигането и поддържането на обвинения във връзка с престъпленията по членове 3—7, имат на разположение ефективни инструменти за разследване, като използваните в борбата с организираната престъпност или други тежки престъпления, ако и доколкото използването на тези инструменти е целесъобразно и пропорционално на естеството и тежестта на престъпленията.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато националното право задължава физическите и юридическите лица да подават информация относно престъпленията по членове 3—7, тази информация своевременно стига до органите, разследващи или повдигащи и поддържащи обвинения във връзка с тези престъпления.

ДЯЛ IV: ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ И СЪОБЩАВАНЕ ЗА ПРЕСТЪПЛЕНИЯ

Член 13

Обмен на информация

1. За целите на обмена на информация, свързана с престъпленията по членове 3—7, държавите членки осигуряват наличието на оперативна национална точка за контакт, която е на разположение 24 часа в денонощието и седем дни в седмицата. Държавите членки гарантират също, че разполагат с процедури, чрез които своевременно да разглеждат спешните искания за помощ и чрез които компетентният орган да отговаря в срок от 8 часа от получаването, като посочва най-малкото дали на искането ще бъде отговорено, както и под каква форма и приблизително в какъв срок ще бъде отговорено. Държавите членки могат да решат да използват съществуващите мрежи от оперативни точки за контакт.
2. Държавите членки информират Комисията, Европол и Евроюст за определената от тях точка за контакт по параграф 1. Комисията изпраща тази информация на останалите държави членки.

Член 14

Съобщаване за престъпления

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират наличието на подходящи канали за съобщаване с цел улесняване на своевременното съобщаване на правоприлагащите органи и на други компетентни органи за извършени престъпления по членове 3—7.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да насърчат финансовите институции и другите юридически лица, извършващи дейност на тяхна територия, своевременно да съобщават на правоприлагащите органи и на други компетентни органи за предполагаеми измами с цел разкриване, предотвратяване, разследване или повдигане и поддържане на обвинения във връзка с престъпленията по членове 3—7.

ДЯЛ V: ПРЕВЕНЦИЯ

[...]

Член 16

Превенция

Държавите членки предприемат подходящи действия, включително чрез интернет, като например информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността, изследователски и образователни програми, когато е уместно в сътрудничество със заинтересованите страни, насочени към намаляване на измамите като цяло, повишаване на осведомеността и намаляване на риска от това лицата да пострадат от измами.

ДЯЛ VI: ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Наблюдение и статистика

1. Най-късно до [3 месеца след влизането в сила на настоящата директива] Комисията изготвя подробна програма за наблюдение на крайните продукти, резултатите и въздействието на настоящата директива.
2. Държавите членки гарантират, че е въведена система за записване, изготвяне и предоставяне на наличните статистически данни за измерване на етапите на съобщаване, разследване и съдебно преследване на престъпленията по членове 3—7.

[...]

4. Държавите членки представят ежегодно на Комисията данните, събрани съгласно параграфи 1 и 2. Комисията прави необходимото консолидираният преглед на тези статистически отчети да бъде публикуван всяка година и представен на компетентните специализирани агенции и органи на Съюза.

Член 18

Замяна на Рамково решение 2001/413/ПВР

Настоящата директива заменя Рамково решение 2001/413/ПВР по отношение на обвързаните от нея държави членки, без да се засягат задълженията на тези държави членки по отношение на сроковете за транспониране на това рамково решение в националното право.

По отношение на обвързаните от настоящата директива държави членки позоваванията на Рамково решение 2001/413/ПВР се смятат за позовавания на настоящата директива.

Член 19

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до [30 месеца след влизането в сила]. Те незабавно информират Комисията за това.
2. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите членки.
3. Държавите членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 20
Оценка и доклад

1. До [48 месеца след влизането в сила] Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад с оценка на степента, в която държавите членки са предприели необходимите мерки за спазване на настоящата директива. Държавите членки предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на доклада.
2. До [96 месеца след влизането в сила] Комисията извършва оценка на настоящата Директива относно борбата с измамата и подправянето на непарични платежни средства и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета.

Член 21
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.
